

گفت و گو

مینا افرازه

آیت الله ابراهیم رئیسی چه پیش از ریاست جمهوری و دوران انتخابات و چه پس از آن تلاش کرد ارتباط مستمری با گروه های سیاسی مختلف داشته باشد. خاستگاه سیاسی رئیسی در اردوگاه اصول گرایان تعریف می شود اما جلسات چهره های سیاسی و رسانه ای اصلاح طلب با او بیشتر مورد توجه افکار عمومی قرار گرفته است. یا اینکه دولت سیزدهم میراثدار اتفاقات گذشته است اما رئیسی جلو نظرات مشورتی دولتمردان گذشته را نگرفته بود، به طور نمونه به تازگی اسحاق جهانگیری، معاون اول دولت روحانی در پستی اینستاگرامی اعلام کرد در یک سال گذشته بنا به قولی که به رئیسی داده بود، تجربه اش در مواجهه با مسائل مشابه و دشوار گذشته، راهبردها و راهکارهای مشخص را ارائه داده است.

در گفت و گو با محمدرضا باهنر، فعال سیاسی اصول گرا و عضو تشخیص مصلحت نظام دستاوردهای دولت سیزدهم را بررسی کردیم. باهنر با اینکه نگاه صفر و یکی به دستاوردهای دولت سیزدهم ندارد اما معتقد است انتقادات به دولت به ویژه در حوزه مدیریت کرونا غیر منصفانه است. این فعال سیاسی نقطه قوت مهم و مؤثر دولت سیزدهم را حضور میدانی آن در بحران ها می داند و می گوید اگر مدیریت جهادی دولت نبود جبران سیل کوهرنگ ۴ ماه طول می کشید.

● ارزیابی شما از عملکرد سیاسی دولت سیزدهم در ایجاد وفاق بین گروه های سیاسی چیست؟

یکی از موقعیت های خوبی که در دولت سیزدهم پیش آمد، هماهنگی و همراهی قوای تصمیم ساز و تصمیم گیر کشور با یکدیگر بود. متأسفانه یکی از معضلات و گرفتاری هایی که در گذشته وجود داشته و در بسیاری مواقع بهره وری را در کشور پایین آورده، تقابل میان قوای سه گانه است. چالش هایی که بین مجالس، دولت ها و گاهی اوقات قوه قضائیه یا نهادهای دیگر پیش آمده، به شدت بهره روی را کاهش داده است. با این حال دولت سیزدهم از این منظر دولتی خوش روزی بود و به نظر می رسد سه قوه با همدیگر هماهنگی های خوبی دارند. البته من با یک صدایی در جریان ها و احزاب سیاسی موافق نیستم، زیرا به نظرم باید احزاب مختلف و چندصدایی در کشور حاکم باشد؛ اما گاهی این اشتباه پیش می آید که مجلس باید در تقابل با دولت باشد، درحالی که هیچ ایرادی ندارد مجلس و دولت از دو جناح مختلف باشند.

درواقع ۸۰ درصد تصمیمات مجلس در گستره ملی بوده و جنبه غیرسیاسی

و غیرجناحی دارد؛ بنابراین در موضوعاتی مانند تصویب بودجه کشور، مجلس باید بودجه ای را برای دولت تصویب کند تا از یک سو دولت علاقه مند به اجرای آن باشد و از سوی دیگر خواسته ها و کارهای سخت و غیرممکن بودجه ای به دولت تحمیل نشود. اگر دولت توان یا اراده این را نداشته باشد که بودجه مصوب مجلس را اجرایی کند، بی شک بودجه به جایی نخواهد رسید. نتیجه تصویب بودجه غیرتفاهمی با دولت این است که مردم و کشور ضرر می کنند. خوشبختانه دولت سیزدهم از این منظر دارای موفقیت هایی بوده و امیدواریم همراهی و همکاری های میان دولت و مجلس تداوم داشته باشد. در زمینه جریان های سیاسی، باید گفت تا زمانی که چندین حزب قوی، موضع دار و دارای متولی و برنامه در کشور وجود نداشته باشد، مشخص نیست نظام مردم سالاری دینی به هدف مدنظر دست یابد و به آن اصابت کند. گرچه برای حدود ۱۵۰ حزب مجوز صادر شده اما این احزاب به صورت جزایری جدا از هم و بدون فعالیت هدفمند و پیوسته هستند و عملاً حزب متمرکزی وجود ندارد. برخی احزاب هم تنها در دوران انتخابات به ائتلاف می پردازند، بنابراین حزب قدرتمندی نداریم.

از سوی دیگر، عمده انرژی اصول گرایان صرف این می شود که میان خودشان به وحدت دست یابند. با اینکه حدود ۴۰ تا ۵۰ حزب دارای مجوز اعلام کرده اند در جناح اصول گرایی قرار دارند اما برای اینکه همین احزاب در کنار همدیگر قرار بگیرند و به تفاهم جامع برسند باید مشقات زیادی تحمل کرد. دولت سیزدهم تلاش ها و اقداماتی را در این زمینه داشته اما وقتی دولت مستقر می شود رئیس جمهور نباید چندان رفتار حزبی داشته باشد، زیرا متعلق به تمامی مردم است. دولت باید تلاش کند احزاب سیاسی را به وحدت و هماهنگی با یکدیگر برساند، گرچه دولت اقداماتی در این باره داشته و تلاش های آن کماکان ادامه دارد.

گفت و گوی قدس با محمدرضا باهنر
عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام

مدیریت جهادی دولت در بحران های کشور